

til ca. 188½ Mill. Kr. For 1922—23 er det budgetmæssige Underskud ca. 112½ Mill. Kr.; der er altsaa en Fremgang af ca. 143 Mill. Kr. At det virkelige Underskud paa Regnskabet vil blive betydeligt mindre, er givet efter alle de Erfaringer, man har, saaledes som ogsaa den højtærede Ordfører bemærkede. Men hvor stort Underskuddet vil blive paa Statsregnskabet, er det selvfølgelig umuligt at sige i dette Øjeblik. For 1921—22 var Regnskabet henvend 67 Mill. Kr. bedre end Budgettet, og hvis noget lignende indtræffer i Aar, vil det regnskabsmæssige Underskud ikke blive større end op mod 46 Mill. Kr. Differencen bliver imidlertid neppe saa stor i Aar, det er sandsynligere, at Regnskabet, som jeg allerede tidligere har nævnt, vil udvise et Underskud paa 60—70 Mill. Kr. mod det forrige Statsregnskabs 188½ Mill. Kr. Hvis dette slaar til, vil der altsaa være en Fremgang i Forhold til Regnskabet for 1921—22 paa mindst 118 Mill. Kr.

Jeg skal indskrænke mig til disse supplerende Bemærkninger vedrørende Tillægsbevillingslovens Resultat, idet jeg forbeholder mig at tage Ordet paa et senere Stadium af Forhandlingen.

L. Rasmussen: Da vi afsluttede Forhandlingen om Finansloven en af de sidste Dage i Marts Maaned, enedes man fra alle Sider om at udsætte Forhandlingen om Statens økonomiske Stilling og om de politiske Spørgsmaal til Tillægsbevillingslovsforslagets tredje Behandling, fordi man som Følge af, at Regeringen saa sent var kommet med sine Beskæringsforslag, var nødt til, hvis man overhovedet skulde have en Finanslov og Landstinget ikke skulde bruge Skærtorsdag og Langfredag til Behandlingen, at stryge Generaldebatten ved Finanslovens Behandling her og gik ud fra, at man vilde faa god Tid ved Tillægsbevillingslovsforslagets Behandling. Nu er det akkurat det samme her ved Tillægsbevillingslovsforslagets tredje Behandling. Det, som udmærker Regeringen, er, at den har god Tid, naar den skal stille sine Forslag, men voldsomt travlt, naar den endelig faar dem stillet, med at faa dem vedtaget. Vi har jo faaet at vide, at vi skal hjem paa Onsdag. Jeg gaar ud fra, at det er noget, som Regeringsflertallet har bestemt, og hvorefter vi har at rette os; derfor maa vi i Dag tage Forhandlingen om Tillægsbevillingslovsforslaget, forinden det endnu er naaet at blive trykt efter anden Behandling. Det hele er et eneste Hastværk, det gælder om at faa Rigsdagen

hjemsendt. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor vi skal hjem den 25. Der er jo ikke blot det, at den 26. April er Kongeparrets Sølvbryllupsdag, det er jo ogsaa en stor Dag i Venstres Historie. Det er akkurat 3 Aars Dagen efter det, man har kaldt Vælgernes Dom over det radikal-socialistiske Styre, og der kunde maaske være Grund for Regeringspartiet til at holde et lille Møde her i Folketinget og fortælle os følgende: Det og det sagde vi forud for den 26. April 1920, nu er der gaaet 3 Aar, og nu vil vi benytte Dagen til at fortælle jer, at saa vidt er vi naaet i Retning af det, vi lovede den Gang, under Valgkampen forud for den 26. April 1920; vort Program var saadan og saadan, og nu, 3 Aar efter, kommer vi og siger: saa vidt er vi naaet. Den højtærede Finansminister gjorde et lille Tilløb i den nævnte Retning, nu da han var heroppe, og de Tal, han nævnte, saa for øvrigt ret bestikkende ud — jeg skal senere komme tilbage til disse Tal. Da han begyndte at fortælle om, hvorledes han havde naaet de store Resultater, var der en eneste lille Ting, han glemte, som dog spiller en Rolle — jeg skal senere komme ind paa det, men jeg kan godt nævne det med det samme —, nemlig, at naar 1922—23 har givet et væsentlig bedre finansielt Resultat end 1921—22, skyldes det dette, at man til Lønninger, Dyrtids- og Konjunkturtillæg og andet har udredet 65 Mill. Kr. mindre til Statens Tjenestemænd. Det er ikke en Besparelse, det er noget, der væsentligst sker automatisk. Naar man tager disse 65 Millioner fra, gaar Glansen af det, den højtærede Minister nævnte heroppe, for det er Hovedparten. Men jeg synes i øvrigt, Aarsdagen kunde benyttes af Venstre til at mindes, hvad der er sket i disse Aar. Det var den store Dag, den 26. April 1920, at Vælgerne fældede Dom og erklærede, at nu vilde de have et nyt Styre her i Danmark, man kunde ikke fortsætte, saaledes som det radikal-socialistiske Styre havde regeret nu i 7 Aar, man maatte have det finansielle Styre ind i et fastere Leje, vi skulde have Skattelettelser, det var noget, der stod paa Programmet, og langt fremme paa Programmet, vi skulde have Balance paa Statsregnskabet, vi maatte sørge for at faa Statsgælden bragt ned, Statsgælden, som var bragt op paa en foruroligende Højde under det radikale Styre, og vi maatte sidst og ikke mindst sørge for at vise Sønderjyderne, at vi vilde føre en anden Politik, end der var ført under det hittidige Styre; i det sønderjydske Spørgsmaal var